

Söndagskrönika: Det vita självhatet

En av de viktigaste böcker som skrivits är den tyske sociologen och filosofen Max Webers *Den protestantiska etiken och kapitalismens anda* (1905, svensk övers. 1978). Där visar Weber att Västerlandets kapitalism, framgång och överlägsenhet har sin grund i protestantismen, dvs. hos Martin Luther och Jean Calvin. Det som skiljer protestantismen från katolicismen är framför allt kravet på att bibeln måste vara direkt tillgänglig för de troende. Protestanter lärde sig läsa tidigare än katoliker.

Därmed bidrog Luther och Calvin i hög grad till bildandet av nationella kulturer och mäktiga, krigiska stater: Cromwells England, Gustav II Adolfs Sverige och Fredrik II:s Preussen. Protestantiska folk övertygades, på grund av det de läst i bibeln, om att de var Guds utvalda.

Västerlandets överlägsenhet har således sina rötter i Tyskland och Schweiz, även om den industriella revolutionen först ägde rum i Storbritannien, med den mest spektakulära sista fasen förlagd till USA. Lägger vi till det protestantiska och tidigt läskunniga Skandinavien har vi en karta över den mest avancerade världen under det nittonde och tjugonde århundradet.

Det var emellertid inte främst läskunnigheten som byggde Västerlandets mest avancerade samhällen utan det var den protestantiska etiken. Vi är inte här på jorden för att skratta och leva sorglöst lyckliga, utan för att arbeta, be till Gud och spara. Protestantismen är inte bara materiellt utan också sexuellt puritansk. Allt sex utanför äktenskapet är synd. Vår vetenskap och teknologi, vår kreativitet, vår glöd och vår vilja att bygga det goda samhället handlar, om man får tro Sigmund Freud, om sexuell sublimering. I synnerhet inom kalvinismen ökade chansen att komma till himmelriket för den som arbetade hårt. Den ursprungliga protestantismen var dessutom auktoritär och gemenskapen, inte det individuella, stod i centrum.

Denna stränga moral och arbetsetik förenade de protestantiska länderna och de var alla utan undantag mycket framgångsrika. Ta Schweiz och Nederländerna med sin kalvinism, Tyskland och de skandinaviska länderna med Luther, England med episkopalkyrkan, USA och det brittiska imperiets periferier som Australien, Nya Zeeland och Kanada.

Konsumtionssamhället med sitt fokus på materiell konsumtion och överflöd framstår närmast som en antites. Att arbeta hårt, vad är det för poäng med det? Och livslånga äktenskap med många barn, nej för fan! Om protestantismen, som Weber hävdade, verkligen är grunden för Västerlandets framgångar, så kan dess död idag vara orsaken till Västs kräftgång och sönderfall.

I *The Rise and Fall of Anglo-America* (2009) skriver statsvetaren Eric Kaufmann att WASP (White Anglo-Saxon Protestants) är en av de få härskande klasserna i historien som har försökt upplösa sig själv, för att skapa en ny, global och universell människotyp. Vi känner igen dess mantra: Alla människor är lika mycket värda, ingen grupp är överlägsen någon annan.

Frågan är bara om det kan fungera. I sin *Essay on the History of Civil Society* (1767) argumenterar skotten Adam Ferguson övertygande för att inget samhälle existerar i sig självt, utan alltid i relation till andra. Ett samhälles interna moral relaterar till dess externa omoral. Det är framför allt fiendtligheten mot andra grupper som skapar solidaritet med den egna gruppen. Han skriver:

Utän rivalitet mellan nationer och krigföring skulle det civila samhället knappast ha kunnat finna sin form. Det är fåfängt att utan några fiender hoppas på att kunna ge folkets massa en känsla av samhörighet.

Dagens psykologer brukar formulera sig mer lakoniskt, men inte mindre kategoriskt: All identitetsbildning är kontrastiv. Eller i vardagsspråk: När man formar sin identitet, gör man det främst genom att peka ut vem/vilka man inte vill vara. Påståendet innefattar också självförnekelsen. Det är fullt möjligt att peka ut sig själv och den egna gemenskapen som något man inte vill vara.

För att skapa den nya globalt jämlika människan krävs det två saker. För det första att vita människor förnekar den väldokumenterade egna överlägsenheten, och i synnerhet de vitas förmågor. Det andra som krävs är att jämlikhetsideologerna lyfter fram och höjer upp de minoriteter vars lägre kapaciteter är lika väl dokumenterade. Det är dags för alla som är offer för de vitas rasism att få upprättelse. Emellertid, resultatet blir inte "lika mycket värda människor" utan vit självförnekelse, till och med självhat, i kombination med möjligheten för minoritetsgrupper att exploatera sitt nya överläge. Människors lika värde är en fantasi, en nihilistisk lögn, omhuldad av människor som därmed vill placera sig själva i ett moraliskt överläge (sic!).

BLM, en öppet fascistisk gruppering som förespråkar våld och att polismakten läggs ner, är det bästa exemplet på vad den vita självförnekelsen resulterar i. Mordet på George Floyd 2020 ledde till 633 våldsamma protester i 220 amerikanska städer och samhällen. Resultat: mängder av skadade och döda, både svarta och vita. De flesta av dessa upplopp hade initierats av BLM-aktivister. Därutöver har vi fått fotbollsspelare som knäböjer före sina matcher, för att visa på de vitas skuld, och vita kvinnor som kysser hånskrattande svarta mäns kängor. Att istället för "Black Lives Matter" säga "All Lives Matter" betraktas som hatpropaganda.

John McWhorter, svart professor i lingvistik vid Columbia University har skrivit boken *Woke Racism: How a new religion has betrayed black America* (2021). Där säger han om BLM att de inte bara är elaka och obehagliga att ha att göra med utan också att de är enbart destruktiva, även för afroamerikaner.

BLM skulle inte ha blomstrat utan de vitas entusiastiska samarbete. Enligt opinionsundersökningar har hela 62 procent av de som röstar på demokraterna en positiv uppfattning av BLM. Det gäller även för många amerikanska företag. Disney, till exempel, har gett helhjärtat stöd till BLM samtidigt som de bojkottade journalisten Tucker Carlson efter att han kritiserat BLM. Apple, Amazon, Microsoft och Nike är bara några av de dussintals stora företag som donerat pengar till och stöder BLM.

Efter att ha läst en kommentar av den för sexuella övergrepp hårt kritiserade skådespelaren Bill Cosby tänker jag att det kanske vore bra med lite självhat bland svarta istället för vita amerikaner. Oavsett vad för illa Cosby gjort i sitt liv, så är det här en drabbande kommentar:

De står i hörnet och kan inte prata engelska. Jag kan inte ens prata som dessa människor pratar: Why you ain't, where you is, what he drive... Och jag skyllde på ungen tills jag hörde mamman prata. Och sen hörde jag pappan prata. Alla vet att det är viktigt att tala korrekt engelska, utom de här dumskallarna. Du kan inte bli läkare med sån skit i munnen. Faktum är att du aldrig kommer att få något jobb som går att leva på. /.../ Människor brukade skämmas. Idag har en kvinna åtta barn med åtta olika män. Vi har fotbollsspelare som är miljonärer och inte kan läsa. Vi har miljondollarbasketspelare som inte kan skriva två rader. Vi svarta människor måste göra ett bättre jobb. Vi måste börja ställa högre krav på varandra. Vi kan inte skylla på de vita längre.

I *The War on Whites. How Hating White People Became the New National Sport* (2023) beskriver journalisten Ed Brodow det självhat som driver politiskt korrekta vita amerikaner. Han försäkrar oss att vita amerikaner absolut inte är bättre än svarta eller någon annan grupp. Det är inte särskilt övertygande eftersom han fortsätter med att lyfta fram den samhällsmoral som vita amerikaner har skapat:

- respekt för individen
- yttrandefrihet
- rättsstaten
- meritokrati
- arbetsmoral
- lika möjligheter
- personligt ansvarstagande
- vikten av utbildning

Brodow skriver: *Jag hyllar de vita människornas, särskilt de vita männens, insatser under hela vår historia. Den vita befolkningen får inget erkännande för sina bidrag. Vita män grundade vår republik. Vita män avskaffade slaveriet. Vita är till stor del ansvariga för den dagliga handel som ger oss mat på bordet och kläder på kroppen. Vare sig vi vill det eller inte så är det vita människor som driver den motor som får vårt land att fungera. Deras meritlista är inte utan skavanker, men deras värderingar står som en förebild för världen. Med medborgarrättslagstiftningen på 1960-talet gjorde vita det möjligt för svarta och andra minoriteter att bli fullvärdiga partners i den amerikanska drömmen. "De vitas makt" var ohotad fram till dess - men de gav frivilligt och ensidigt upp den. Ingen tvingade dem att göra det.*

I USA är rasismbeskyllningarna hårt knutna till relationen mellan vita och svarta och grundfrågan är om det segregerade samhälle, där i synnerhet vita inte vill integreras med svarta, beror på rasism eller har andra orsaker, framför allt afroamerikanernas kriminalitet. I sin bok *The War on Cops; How the new attack on law and order makes everyone less safe* (2016) redovisar författaren Heather Mac Donald statistik som skrämmer. Svarta män utgör sex procent av USA:s befolkning. År 2015 begick de 62 procent av alla rån, 57 procent av alla mord och 45 procent av alla överfall i de 75 största amerikanska länen (counties). Svarta i New York City svarade för 75 procent av alla skottlossningar, 70 procent av alla rån och 66 procent av alla våldsbrott. En tredjedel av alla svarta män i USA har dömts för brott. New Yorks tidigare borgmästare Rudy Giuliani har sagt att huvudansvaret ligger på de svarta som "begår åtta gånger fler mord per capita än någon annan grupp i vårt samhälle".

Oavsett om man talar om ras och hudfärg, etnisk tillhörighet, eller klass, så konkurrerar samhällets olika grupper med varandra. Under större delen av historien har majoriteter förtryckt utsatta minoriteter. Inte tvärtom. Judar förtryckte inte den kristna majoritetsbefolkningen i Nazityskland. Armenierna förtryckte inte den turkiska befolkningsmajoriteten. Minoriteten tutsier förtryckte inte majoriteten hutuer i Rwanda. Det skulle strida mot allt sunt förnuft. Ändå erbjuder den moderna världen exempel som trotsar vad vi skulle förvänta oss av sunt förnuft. Under den ryska revolutionen var bolsjevikerna en minoritet som påtvingade majoriteten av ryssarna sin världsbild. I dagens USA förtrycker minoriteter den vita majoritetsbefolkningen. Med kampen mot rasismen försöker de, med god draghjälp från de vita, att göra om de vita till en ny underklass. Ed Brodow har rotat fram ett antal skrämmande exempel:

- Howard University är det lärosäte i USA som producerar flest afroamerikanska filosofie doktorer. Universitetet kallas i folkmun för "Black Harvard". Dr. Kamau Kambon, en afroamerikansk professor, sade till en panel vid Howard University Law School: "Vi måste utrota vita människor från jordens yta."
- Nikole Hannah-Jones hävdar att "den vita rasen är den moderna världens största mördare, plundrare och tjuvar. Dessutom begår vita män flest våldtäkter i hela världen."
- Susan Sontag: "Den vita rasen är cancern i mänsklighetens historia."

- Dr Donald Moss, en psykoanalytiker som undervisar vid New York Psychoanalytic Institute, refererade till vithet som ett "elakartat, parasitliknande tillstånd där vita människor är särskilt mottagliga".
- Sarah Jeong, medlem i New York Times redaktionsråd, twittrade "avbryt vita människor", "vita män snackar skit" och "dumma fucking vita människor".
- När Lori Lightfoot var borgmästare i Chicago meddelade hon att hon inte skulle ge några intervjuer till vita reportrar.
- Psykiatern Aruna Khilanani berättade för en publik vid Yale School of Medicine att hon har fantasier om att döda vita.
- Tolv procent av USA:s befolkning är afroamerikaner. En forskare som följde tevereklam under fyra månader registrerade att afroamerikaner var med i 94,3% av annonserna. Svarta män utgör endast 5 % av USA:s befolkning men var ändå med i 89,7 % av annonserna. Vita män utgör majoriteten i USA. De var bara med i fyra procent av TV-reklamen.
- President Joe Biden uppmanade avgångsklassen vid Howard University i Washington att "stå upp mot giftet från vit överhöghet".
- När Hillary Clinton kläckte ur sig den kommentar som antagligen gjorde att hon förlorade presidentvalet, att hälften av Donald Trumps anhängare var "a basket of deplorables" syftade hon inte på Trumps svarta, asiatiska och latinamerikanska anhängare utan på hans många miljoner vita anhängare.

Dessa människor ställs inte till svars för den rasism de riktar mot vita människor. Om det vore tvärtom, att dessa hatiska kommentarer riktades mot svarta, skulle flera av dem leda till upplopp och förövarna skulle hamna inför domstol eller åtminstone förlora sina positioner i offentligheten.

Anhängare av den sociala rättviserörelsen söker inte rättvisa, de söker makt. Minoriteter som identifierar sig som förtryckta vill byta plats med sina påstådda förtryckare. Det är en kamp för jämlikhet endast i den orwellska bemärkelsen. "Alla djur är jämlika", skrev George Orwell i *Djurfarmen*, "men vissa djur är mer jämlika än andra."

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2024/04/14/sondagskronika-det-vita-sjalvhatet/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.